

**Beroep ingesteld op 18 juli 2012 — Europese Commissie/
Italiaanse Republiek**

(Zaak C-344/12)

(2012/C 287/49)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Grespan en G. Conte, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn alle maatregelen te nemen die nodig zijn voor de uitvoering van beschikking C(2009) [8112] van de Commissie van 19 november 2009 betreffende steunmaatregelen C 38/A/04 (ex NN 58/04) en C 36/B/06 (ex NN 38/06) die Italië ten uitvoer heeft gelegd ten faveure van Alcoa Trasformazioni, de krachtens de artikelen 2, 3 en 4 van deze beschikking en artikel 288 VWEU op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep van de Commissie is gericht tegen het verzuim van de Italiaanse Republiek, de beschikking van de Commissie betreffende onrechtmatige steunmaatregelen ten faveure van de vennootschap Alcoa uit te voeren.

Enerzijds had Italië krachtens artikel 4 van de onderhavige beschikking de Commissie uiterlijk op 20 januari 2010 in kennis moeten stellen van het totale terug te vorderen bedrag aan steun en van de genomen en voorgenen maatregelen om aan de beschikking te voldoen, en de documenten moeten verstrekken waaruit blijkt dat de begunstigde is gelast de steun terug te betalen. Anderzijds was Italië krachtens artikel 2 juncto artikel 3 van de beschikking gehouden de steun uiterlijk op 20 maart 2010 van de begunstigde terug te vorderen.

Op de dag van instelling van het onderhavige beroep had verweerster nog niet alle noodzakelijke maatregelen genomen om aan deze verplichtingen te voldoen.

**Beroep ingesteld op 19 juli 2012 — Europese Commissie/
Italiaanse Republiek**

(Zaak C-345/12)

(2012/C 287/50)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Montaguti en K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de verplichting op te leggen om een energieprestatiecertificaat te verstrekken bij verkoop of verhuur van een gebouw overeenkomstig het bepaalde in en de voorwaarden van de artikelen 7 en 10 van richtlijn 2002/91/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestatie van gebouwen ⁽¹⁾, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 7, leden 1 en 2, en 10 van deze richtlijn, juncto artikel 29 van richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen ⁽²⁾;

— vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door niet alle uitvoeringsmaatregelen van artikel 9 mee te delen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 15, lid 1, van deze richtlijn, juncto artikel 29 van richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen;

— de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2002/91/EG is op 4 januari 2006 verstreken. De termijn voor omzetting van de artikelen 7 tot en met 9 van deze richtlijn is op 4 januari 2009 verstreken en volgens de Commissie heeft artikel 28 van richtlijn 2010/31/EU, op grond waarvan de toepassing van de verplichting om energieprestatiecertificaten te verstrekken kan worden uitgesteld, geen betrekking op de certificaten die reeds zijn opgesteld of nog moeten worden opgesteld op grond van artikel 7, lid 1, van die richtlijn.

Op de datum van instelling van het onderhavige beroep had verweerster nog niet alle nodige maatregelen voor de omzetting van de richtlijn in nationaal recht genomen.

⁽¹⁾ PB 2003, L 65, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 153, blz. 13.

**Hogere voorziening ingesteld op 19 juli 2012 door DMK
Deutsches Milchkontor GmbH (voorheen Nordmilch AG)
tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 22
mei 2012 in zaak T-546/10, Nordmilch/Bureau voor
harmonisatie binnen de interne markt (merken,
tekeningen en modellen)**

(Zaak C-346/12 P)

(2012/C 287/51)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (voorheen Nordmilch AG) (vertegenwoordiger: W. Berlit, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Lactimilk, SA

Conclusies

- vernietiging van de punten 1 en 2 van het dictum van het arrest van het Gerecht van 22 mei 2012 (zaak T-546/10);
- toewijzing van de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen in hun geheel;
- verwijzing van Lactimilk, SA in de kosten van alle gedingen.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante vordert vernietiging van het bestreden arrest van het Gerecht op grond dat het Gerecht ten onrechte heeft vastgesteld dat het door rekwirante aangevraagde merk en de merken van Lactimilk SA overeenstemmen en aldus, door te concluderen dat er verwarringsgevaar bestaat, artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 heeft geschonden. Het Gerecht heeft immers een beoordelingsfout gemaakt door niet de daadwerkelijk conflicterende merken in de aangevraagde respectievelijk ingeschreven schrijfwijze (te weten in hoofdletters) met elkaar te vergelijken, maar het heeft onderzocht of verwarringsgevaar bestond door de twee merken in een daarvan afwijkende schrijfwijze te vergelijken. Daarenboven heeft het Gerecht ten onrechte aangenomen dat in het aangevraagde merk de klemtoon op de tweede lettergreep ligt, hoewel het aangevraagde merk in hoofdletters is geschreven zodat ook volgens het Spaanse taalgevoel uitgesloten is dat de klemtoon in het aangevraagde merk enkel op de tweede lettergreep valt.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) op 20 juli 2012 — Caisse nationale des prestations familiales/Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Zaak C-347/12)

(2012/C 287/52)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Caisse nationale des prestations familiales

Verwerende partij: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Prejudiciële vraag

Moet de bevoegde overheidsinstantie van de staat van tewerkstelling alle door het gezin van de migrerende werknemer in de woonstaat ontvangen bijlagen, in casu het in de Duitse wetgeving voorziene „Elterngeld” en „Kindergeld”, in aanmerking ne-

men als gezinsbijslagen van dezelfde aard, wanneer zij de differentie toeslag berekent die eventueel verschuldigd is overeenkomstig de artikelen 1, sub u-i, 4, lid 1, sub h, en 76 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd ⁽¹⁾, en artikel 10, [lid 1, sub b-i], van verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening nr. 1408/71 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ PB L 149, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 74, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 16 juli 2012 door de Raad van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 25 april 2012 in zaak T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Raad

(Zaak C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bishop en R. Liudvinaviciute-Cordeiro, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 25 april 2012 in zaak T-509/10 vernietigen;
- het geschil definitief beslechten en het door Kala Naft tegen de betrokken handelingen van de Raad ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaren, of, subsidiair, het beroep ongegrond verklaren;
- Kala Naft verwijzen in de kosten van de Raad in eerste aanleg en in het kader van deze hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

De Raad stelt dat het arrest van het Gerecht in de voormelde zaak berust op twee onjuiste rechtsopvattingen en daarom moet worden vernietigd.

In de eerste plaats is de Raad van mening dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het beroep van Kala Naft niet niet-ontvankelijk te verklaren, hoewel deze onderneming volgens de Raad een Iraanse overheidsentiteit is.